

РЕШЕНИЕ

№ 2

София, 07 май 2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на петнадесети януари две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: ПАВЛИНА ПАНОВА

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ

при участието на секретаря Ив.Илиева

и в присъствието на прокурора Кр.КОЛОВА

изслуша докладваното от председателя (съдията) ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА

дело № 2240/2012 година

Производството е бразувано на основание касационен протест на Апелативна прокуратура-София срещу въззивна присъда № 25/26.09.2012г. по внохд № 658/2012г. по описа на Софийския апелативен съд,НО,5-ти състав.

В протеста,който се поддържа от представителя на Върховната касационна прокуратура са изложени доводи за нарушения по чл.348,ал.1 т.1,2 НПК. Иска се отменяване на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.

Подсъдимият Т. Д. Д. чрез защитника си адв.Л. моли протеста да се остави без уважение.В писменото възражение,както и в съдебно заседание се излагат аргументи,подкрепящи тезата за неосноватеност на подадения протест.

Върховният касационен съд,за да се произнесе съобрази следното:

С посочената присъда Софийският апелативен съд е ОТМЕНИЛ присъда от 17.02.2012г. на СГС,НО-24 състав,постановена по нохд № 2440/2010г. по описа на същия съд,в частта,с която подсъдимият Т. Д. Д. е признат за виновен за престъпление по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК извършено на 17.04.1998г. и е осъден на четири години лишаване от свобода при ОБЩ режим на изтърпяване.Вместо това е ПОСТАНОВИЛ НОВА,както следва:

ПРИЗНАЛ е подсъдимия Т. Д. Д. за НЕВИНЕН в това,на 17.04.1998г. в гр.София, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл.93,ал.1 б."б" НК-Изпълнителен директор на „Софийски имоти” ЕАД,съзнателно да е сключил неизгодна сделка-предварителен договор между „Софийски имоти” ЕАД и „София Франс АУТО” ЕООД за замяна на недвижими имоти-празно дворно място,намиращо се в гр.София, район „Люлин”,кв.”Модерно предградие”,бул.”ОРИОН”,с площ 6 000 кв.м.,съставляващо парцел IV от квартал № 32 по плана на гр.София,местност”Люлин”-Х-ти микрорайон , и два етажаседми и осми от административна сграда,намираща се на ул.”Света София” № 7,със съответните идеални части от общите части на сградата и мястото,собственост на „Софийски имоти”ЕААД,на обща стойност 1 008 604 200 неденоминирани лева срещу двадесет и шест броя нови леки автомобили”Пежо”,собственост на „София Франс АУТО” ЕООД,на обща стойност 798 348 013 неденоминирани лева и от това да е произлязла значителна вреда за „Софийски имоти” ЕАД в размер на 210 256 187 неденоминирани лева,като случаят е особено тежък,поради което и на основание чл.304 НПК го ОПРАВДАЛ по обвинението за престъпление по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК. ПОТВЪРДИЛ е присъдата в останалата ѝ част.

В протеста се поддържа,че постановявайки оправдателна присъда срещу подс.Д.,въззивният съд е постановил незаконосъобразен съдебен акт,при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.В допълнението към протеста,прокуратурата е конкретизирала особено същественото нарушение на процесуалните правила.

Посочено е, че подсъдимият Д. е предаден на съд по конкретно фактическо и юридическо обвинение за престъпление по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК извършено на 11.12.1998г. изразяващо се в съзнателно сключена неизгодна сделка посредством договор за замяна на недвижим имот с два леки автомобила,като в резултат на това е причинена вреда на „Софийски имоти” ЕАД в размер на 118 608,20 деноминирани лева.

Въпреки това обвинение,и без същото да е изменено по реда на чл.287 НПК,първоинстанционният Софийски градски съд,както и Софийският апелативен съд са се произнесли по различно обвинение.

Така вместо да се произнесат по обвинението по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК,отнасящо се до деянието по обвинителния акт извършено на 11.12.1998г.,съдебните инстанции са се произнесли по друго неповдигнато обвинение-това визирано в диспозитива на присъдата-17.04.1998г.

Посочено е също така,че въззивният съд е констатирал нарушението,допуснато от първоинстанционния съд,но не го е отстранил.

Поддържа се,че правата на прокуратурата като страна в процеса са ограничени,тъй като не е налице произнасяне по обвинението,което е внесено с обвинителния акт.

Касационният протест е **ОСНОВАТЕЛЕН**:

Съгласно обвинителния акт _____, внесен за разглеждане в Софийски градски съд, срещу подсъдимия Т. Д. е повдигнато обвинение за деяние по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК за това, че на 11.12.1998г. в гр.София, ул."Цар Шишман" № 37, в кантората на нотариус № 044-Л. Л., в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл.93,ал.1 б.,б" НК-Изпълнителен директор на „Софийски имоти" ЕАД, чрез пълномощника си Р. С. Т., съзнателно сключил неизгодна сделка-договор, под формата на нотариален акт № 96/11.12.1998г., том.1, р.№ 927, дело 93/1998г. за замяна на недвижим имот срещу автомобили, между „Софийски имоти" ЕАД/заменител/ и „София Франс Ауто" ЕООД/заменител/ с предмет-замяна на недвижим имот-празно дворно място, находящо се в гр.София „район" Люлин", кв."Модерно предградие", бул."Орион" с площ от 6 000 квадратни метра, съставляващо парцел IV от квартал № 32 по плана на гр.София, местност „Люлин-Х" , собственост на „Софийски имоти" ЕАД, на стойност 206 589 300,00/двеста и шест милиона петстотин осемдесет и девет хиляди и триста лева-неденоминирани лева/, с лек автомобил марка „Пежо" 306, цвят "син" шаси VF37 ANFZE 32481278, двигател 10FX1G 0407038, кубатура 1587 cc, брой места 4+1, чиято стойност е 23 629 276/двадесет и три милиона шестстотин двадесет и девет хиляди двеста седемдесет и шест лева/, и лек автомобил марка „Пежо 406 ST", цвят „син", шаси VF38 BVXZE0621577, двигател 10 FJ 910033456, кубатура 2946 cc, брой места 4+1, чиято стойност е 64 351 840/шестдесет и четири милиона триста петдесет и една хиляди осемстотин и четиридесет/лева, или общата пазарна стойност към 11.12.1998г. на двата броя леки автомобили-87 981 100,00/осемдесет и седем милиона деветстотин осемдесет и една хиляди и сто неденоминирани лева/, собственост на „София Франс Ауто" ЕООД и от това е произлязла значителна вреда за „Софийски имоти" ЕАД, което дружество той представлявал, в размер на 118 608 200,00/сто и осемнадесет милиона шестстотин и осем хиляди и двеста неденоминирани лева/ или 118 608,20 деноминирани лева/сто и осемнадесет хиляди шестстотин и осем лева и двадесет стотинки/, като случаят е особено тежък/причинената вреда надхвърля повече от петнадесет пъти признака „особено големи размери"/.

Софийският градски съд е приел, че Д. следва да носи наказателна отговорност за същото престъпление по чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК,но извършено не на инкриминираната дата,а на 17.04.1998г.Приел е,че процесуално е възможно той да бъде осъден за престъпление,което очевидно се различава от посоченото в диспозитива на обвинителния акт.Посочил е,че в случая не се променя правната квалификация и не е налице съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението. Приел е,че Д. се е защитавал по фактите въз основа на които е осъден и това осъждане е допустимо,без да е необходимо формално изменение на обвинението от страна на прокурора, каквото е възможно по реда на чл.287 НПК.

Така без да има повдигнато обвинение с диспозитива на обвинителния акт за деяние на 17.04.1998г. извършено при други обстоятелства и съдържащо различни параметри,Д. е бил признат за виновен и осъден по непредявено нему обвинение.

Доводи срещу посочената осъдителна присъда подробно е изложила във въззивния протест Градска прокуратура.Визирано е същественото обстоятелство,че предварителният договор няма елементите на сделка,а съставлява намерение за сключване на сделка,поради което няма транслативния ефект какъвто има замяната регистрирана пред нотариус с нот.акт № 96 от 11.12.1998г.

Въззивният съд е приел,че съставът на чл.220,ал.2 вр.с ал.1 НК за деяние на 17.04.1998г. не е осъществен и е оправдал Т. Д. по това обвинение .

Съдът е обсъдил довода на прокурора, и е приел,че първоинстанционният съд не се е произнесъл по предявено на Д. фактическо обвинение за сключване на неизгодна сделка на 11.12.1998г. чрез нотариален акт за замяна на недвижим имот срещу два леки автомобили.Приел е,че фактическото обвинение, за което Д. е признат за виновен и осъден, съществено се различава от фактическото обвинение по повдигнатото му обвинение.

Констатирал е ,че този процесуален подход на Софийски градски съд е неправилен и незаконосъобразен,тъй като е лишил Д. от възможността да се защитава по тези непредявени нему с обвинението факти.По същество обаче,с присъдата си отново се произнесъл по непредявеното на Д. обвинение.

Изложената хронология на процесуалното развитие на съдебното производство в двете инстанции категорично сочи на допуснато от съдилищата нарушение на процесуалните правила.Нарушението е особено съществено по смисъла на чл.348,ал.1 т.2 НПК,защото процесуалните права на подсъдимото лице за драстично нарушени.Същото касае и правата на прокуратурата изготвила обвинителния акт срещу Д..Независимо от изхода на делото приключило с оправдателна присъда по непредявения обвинителен диспозитив,в протестираният съдебен акт,който се явява продължение на предходния на СГС,няма произнасяне по обвинителната теза на прокуратурата досежно обвинението за деяние извършено на 11.12.1998г. Ремарката на въззивния съд/л.33 от делото/,че поради „опущение и техническа грешка” вместо да оправдае Д. по предявеното му с обвинителния акт обвинение,той е оправдал Д. по непредявеното обвинение,за което е осъден от СГС ,не променя извода за порочността на съдебния акт.Излагайки мотиви в тази насока,които не могат да санират допуснатото нарушение, съдът е постановил един противоречив по съдържание съдебен акт.

Въпреки възраженията по повод протеста,поддържан и в съдебно заседание пред Апелативния съд,въззивният състав отново се произнесъл по приетото от първоинстанционния съд обвинение за деяние извършено на 17.04.1998г. и е постановил оправдателна присъда по същото.Произнасяне по повдигнатото обвинение за деяние извършено на 11.04.1998г. няма.

Допуснатото нарушение е от категорията на абсолютните ,тъй като противоречието в диспозитив и мотиви води до извод за липса на такива,а произнасянето по непредявено обвинение води до ограничаване процесуалните права на подсъдимото лице, както и на прокуратурата като страна в процеса.Допуснатите процесуални нарушения са обусловили неправилна оценка на фактите относими към предявеното с обвинителния акт обвинение и до нарушение на материалния закон.Визираните нарушения не могат да се отстранят от касационната инстанция,поради което присъдата следва да се отмени и делото върне на въззивния съд за ново разглеждане.

При повторното разглеждане,съдът следва да отстрани допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила визирани по-горе и произнесе законосъобразен съдебен акт ,съобразно правомощията на въззивната инстанция по чл.334 НПК.

Воден от горните мотиви и на основание чл.354,ал.1 т.4 НПК,Върховният касационен съд,трето наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯВА въззивна присъда № 25 от 26.09.2012г. по внохд № 658/2012г. по описа на Софийския апелативен съд,нак.отделение,5-ти състав в протестираната част,в която подсъдимият Т. Д. Д. е признат за невиновен и оправдан по чл.202,ал.2 вр.с ал.1 НК за деяние извършено на 17.04.1998г. и ВРЪЩА делото в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда,от стадия на съдебното заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: